

Att köra sin egoresa till toppen

Jag öppnar boken och läser de första raderna. ”Ubuntu är ett afrikanskt uttryck som betyder `jag är för att vi är`. Begreppet går ut på att vi inte kan existera utan andra och att vårt eget tillstånd är väldigt beroende av andras. En person beskrev det som att även om vi skulle ha allt, kan vi inte glädjas åt det om alla omkring oss är ledsna. Detta tankesätt överensstämmer väl med hur kroppen och hjärnan fungerar. Alla celler behöver varandra och vi som individer behöver andra, i stort och i smått, för att överleva och glädjas.”

Jag slår igen boken som heter ”Den sociala hjärnan” och är skriven av Katarina Gospic. Så tänker jag på Afrika en stund och minns hur människorna dansade utanför kyrkan efter gudstjänsten och lät dansen bli deras kyrkkaffe. Men någon kyrkdans ägnar vi oss inte åt här i Norden, det är för kallt här och för utmanande med att påminnas om att vi är som en enda kropp. Något vi säger vid nattvarden innan brödet bryts i bitar, sedan är det över. Brödet ramlar ner i portionsbitar till var och en och försvinner i den enskildes mage. Vad som händer sedan kan man undra? Drottning Christina tog hit en spansk filosof vid namn Descartes och han lär ha hatat kylan här uppe på norra delen av jordklotet. Innan han åkte hem igen så filosoferade han och sa ”jag tänker, alltså är jag till”. Jag finns därför att det finns tankar som snurrar runt i mitt huvud. I hjärnans främre pannlob bor vårt tänkande och frågan är om vårt jag även bor där innanför pannbenet. Alltså, jag finns för att jag uppfattar att jag tänker, men frågan är om det finns några speciella tankar som är formulerade av just ett genuint jag som är jag, eller är alla tankar lika mycket jag även om de bara snurrar runt? Svårt att säga, men det är däremot lätt att förstå vår tid gällande egots placering i exponeringen av jaget. Vi diskuterar ofta frågan om varför dagens skolungdom lär sig så lite i skolan. Men behöver de verkligen kunskaper?

Räcker det inte med att de förstår att de själva är sitt eget varumärke och att allt handlar om att sälja sig själv som det bästa av alla varumärken? Tillvaron består ändå av en show vars mål är att övertyga den passiva publiken. **The show must go on** är helt klart och den starke sätter gränserna och avgör vad som är sant eller inte. Nåväl, det är bara att stänga boken och inse att världen har delat upp sig i två halvor. En värld som består av oss som vill dansa som afrikanerna för då är jaget vad vi är tillsammans. Det andra laget vill spela rugby för att få tag på den boll som ger all uppmärksamhet och som ger egot full makt över alla de andra som inte får tag i bollen. ”Jag är för att du inte är” heter det då och det är lika med att vara en förlorare. Nåväl, ska vi övervintra eller kommer vår jord att överhettas av alla egospelare? De som vill bygga sina egna torn och efterlikna The Donald Trump Tower.